

prima instanță: G. Moscalciuc
instanța de apel: L. Bulgac
N. Craiu, L. Popova

dosarul nr.3ra-382/15

ÎNCHEIERE

26 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Storoj Igor,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Storoj Igor împotriva
Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Buiucani a mun. Chișinău cu privire
contestarea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014

c o n s t a t ă

La data de 06 mai 2014 Storoj Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Buiucani a mun. Chișinău (în continuare
C.T.A.S. sect. Buiucani mun. Chișinău) cu privire contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, a activat în cadrul Institutului pentru proiectări a
Drumurilor Auto și la atingerea vârstei de pensionare a prezentat Casei Teritoriale de
Asigurări Sociale sect. Buiucani mun. Chișinău, actele necesare pentru stabilirea pensiei
pentru limita de vârstă, inclusiv certificatele cu privire la salariu, pe care le-a încasat în
cadrul acestei instituții. Actele prezentate, au fost verificate de pârât, inclusiv certificatele
de salariu și în baza lor, în anul 2004 i s-a stabilit pensia pentru limita de vârstă în mărime
de 1155,22 lei. Quantumul pensiei după indexarea din 01 aprilie 2012 constituind 2368,76
lei.

Începând cu 01 septembrie 2012 a constatat că, quantumul pensiei s-a micșorat, aceasta
fiind de 1998 lei, nefiind înștiințat despre vreo decizie de modificare a pensiei. Astfel, s-a

adresat către C.T.A.S. sect. Buiucani mun. Chișinău, cu cerere prin care a solicitat să i se ofere o copie a deciziei prin care s-a dispus micșorarea cuantumului pensiei de vârstă. Drept răspuns la solicitarea sa, acestuia i-a fost expediată copia autenticată a deciziei nr.93/2012/35205 din 29 octombrie 2012.

Menționează că, decizia nominalizată este ilegală și bazată pe informații false, deoarece dînsul nu a depus la C.T.A.S. sect. Buiucani mun. Chișinău cerere prin care să solicite micșorarea cuantumului pensiei sale.

De asemenea susține că, decizia din 29 octombrie 2012 i-a fost adusă la cunoștință în luna aprilie 2014, astfel consideră că cererea de chemare în judecată este depusă în interiorul termenului legal.

Solicită constatarea ilegalității deciziei nr. 93/2012/35205 din 29 octombrie 2012 emise de C.T.A.S. sect. Buiucani mun. Chișinău și anularea acesteia cu restabilirea pensiei pentru limita de vîrstă în cuantumul stabilit anterior emiterii deciziei contestate.

Prin hotărârea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 02 iulie 2014 s-a respins acțiunea ca nefondată și depusă tardiv.

Instanța a stabilit că, recurentul a făcut cunoștință cu răspunsul la cererea prealabilă la data de 30 octombrie 2012, iar acțiunea a fost depusă în instanța de judecată la 06 mai 2014 cu omiterea vădită a termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014 s-a respins apelul declarat de Storoj Igor și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 29 ianuarie 2015 Storoj Igor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, intimatul nu a prezentat nici o probă care demonstrează temeinicia acțiunii în pofida faptului că sarcina probațiunii este plasată pe seama acestuia. Susține că, unicul organ competent pentru a decide în privința stabilirii și reexaminării dreptului la pensie în privința lui Storoj Igor este Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Buiucani mun. Chișinău și nu Casa Națională de Asigurări Sociale.

Mai afirmă că, intimatul nu a demonstrat faptul că, a comunicat lui Storoj Igor scrisoarea din 30 octombrie 2012 or, ultimul a luat cunoștință de decizia contestată în aprilie 2014.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este declarat prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Cu referire la prescrierea acțiunii instanța de recurs notează că, din conținutul cererii de chemare în judecată rezidă că, recurentul a recepționat la data de 29 octombrie 2012 decizia nr. 93/2012/35205 însă s-a adresat în instanța de judecată cu depășirea termenului de prescripție.

Argumentele invocate în recurs precum că, intimatul nu a prezentat probe care demonstrează temeinicia acțiunii în pofida faptului că sarcina probațiunii este plasată pe seama acestuia, iar unicul organ competent pentru a decide în privința stabilirii și reexaminării dreptului la pensie în privința lui Storoj Igor este Casa Teritorială de Asigurări Sociale sect. Buiucani mun. Chișinău nu pot constitui obiect de examinare, în

contextul în care acțiunea s-a respins pe faptul omiterii de către recurent a termenului de prescripție extinctivă.

De asemenea completul constată că, recursul declarat de Storoj Igor nu corespunde exigențelor legale prevăzute la art. 437 din Codul de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuiu din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Storoj Igor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Storoj Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat